

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Jeg takker for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet. Der er jo al Udsigt til, at det vil faa en nogenlunde let og hurtig Gang gennem Tinget. Jeg ønsker dog at gøre enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem fra Herning (Westergaard). Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem i, at det havde været nok saa rart, om man kunde være gaaet en lille Smule længere med dette Lovforslag, end Tilfældet er. Men det ærede Medlem maa ikke glemme, at da jeg forelagde et Lovforslag i Retning af, at man skulde paabegynde disse Forarbejder straks, mødte jeg ikke megen Velvillie eller Forstaaelse i dette Ting. Nu kunde man sige: Nu er der gjort en Mængde Forarbejder, som man maaske kan bygge paa. Naar jeg alligevel har indskrænket mig til at fremsætte Lovforslaget, som det er, er det, fordi den finansielle Situation i Øjeblikket er saare vanskelig, men paa den anden Side mente jeg, at det var ønskeligt, at det Arbejde, som er gjort for de 40 000 Kr., blev forelagt Rigsdagen, bl. a. ogsaa af den Grund, at Arbejdet er af en saadan Karakter, at man ikke i Øjeblikket har Tilladelse til at offentliggøre det. Og jeg haaber, at det Materiale, som bliver forelagt det Udvalg, der nedsættes om den Sag, vil godtgøre, at der er gjort et stort Arbejde, og vil være tilstrækkeligt til, at man let kan bedømme hele denne Plan. Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Aalborg (Gerhard Nielsen), at det Arbejde, denne Kommission skal gøre, ikke behøver at strække sig længere end til Sommeren, saaledes at Kommissionen allerede til Efteraaret kan afgive Indstilling, og at man, hvis Forholdene i øvrigt tillader det, da kan gaa videre. Jeg er enig med det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) i, at dette Spørgsmaal neppe kan løses uden Statens Medvirken. Jeg antager, at vi alle sammen, naar vi har set de Bilag, som vil blive forelagt Udvalget, vil kunne forstaa, at det, som først skal gøres, er Afvanding, og at Forholdene er saaledes, at denne Afvanding let kan finde Sted, forsaavidt som der er Fald — naturligvis vil Udgifterne dertil ikke blive ringe —, men at Forarbejdet til Vandets Afledning meget vanskeligt kan foretages uden Statens

Hjælp. Her ligger saa store Arealer hen, uden at der frembringes nogen Værdi deraf, at det er en Opgave, saa snart som Forholdene tillader det, at tage fat paa dette store og for Landet saa vigtige Foretagende. Som det ogsaa fremgaar af Indstillingen fra Statens Planteavlsudvalg, er det vel rigtigst, naar Afvandingen har fundet Sted, om muligt, først at faa private til at interessere sig med Kapital for Udvinning af Materialet i Moserne. Men det kan man jo overveje. At man tager fat paa Arbejdet saa snart som muligt, har min fulde Tilslutning.

Nu kunde man sige, at det heldigste havde maaske været, om man havde kunnet fremsætte Lovforslaget paa den Maade, som Statens Planteavlsudvalg og Statens Grundforbedringsvæsen ønskede, men jeg tror ikke, der er noget særlig uheldigt i at fremsætte det, som det her foreligger; thi Rigsdagen faar nu Lejlighed til gennem det Materiale, som er indsamlet, og gennem de Forarbejder, som er gjorte, at se hele Sagen, og dersom Rigsdagen efter Gennemgangen af dette Materiale skulde mene, at Sagen er oplyst tilstrækkeligt til, at man kan paabegynde Arbejdet uden yderligere Undersøgelser i en Kommission, kan vi jo tale derom. Men jeg har ikke paa dette Tidspunkt, da de finansielle Forhold er saa vanskelige, villet stille Forslag om yderligere her at anvende ret store Beløb. Det er muligt, at Forholdene kan forandre sig. Nu kan Rigsdagen gennemgaa Materialet og overveje, om den i det hele ønsker at foretage videre i den Sag; men jeg tror, ikke mindst paa Grund af de Udtalelser, der faldt fra det ærede 11te Medlem fra København (Svend Koch) og det ærede Medlem fra Herning (Westergaard), at der er Mulighed for, at Staten kan hjælpe til at løse dette store og for Samfundet saa vigtige Spørgsmaal.

Westergaard: Det ærede 6te Medlem for Hjørring Amt (Jensen-Bundgaard) var ikke ganske enig med mig, men mente, at det kunde have Betydning, at der blev nedsat en sagkyndig Kommission. Jeg maa dertil bemærke, at jeg synes ikke, man uden videre kan tiltræde, at et Udvalg fra Rigsdagen ikke skulde være sagkyndigt. Jeg er meget tilbøjelig til at tro, at